

Герданъ да разнижамъ, коня да ти купамъ,  
 И въ насъ да ми дойдишъ, като какъ идеше.  
 Ако пѣтъ не знаишъ, брата да ти пушамъ,  
 Пѣтъ той да ти каже, и въ насъ да ми дойдишъ.“  
 А оно и веле, веле и говоре:  
 „Бърза коня имамъ, до два пѣта си знамъ,  
 Ела сумъ на тебе мошне налютено;  
 Дали знаишъ, моме, кога ми прегреши  
 На бѣли-те чешми, предъ твои-те дружки?“  
 И она му веле, веле и говоре:  
 „Ей ти море лудо, лудо емъ да младо!  
 Прости мене, лудо, прости мене, младо,  
 Пияна сумъ била, сумъ ти погрешила,  
 Земи мене, лудо, земи мене, младо,  
 Доста мене лъжишъ сега три години.“  
 Тогай веле лудо, тоа лудо младо:  
 „Зелъ бѣхъ тебе, злато, зелъ бѣхъ тебе, добро,  
 И я да те земамъ, я що да ти чинамъ;  
 Люба я си имамъ отъ тебе помлада,  
 По'убава, повисока, поцърнобока.  
 Ела тая си ъ мошне аджаміа,  
 Денъ везденъ при мене, денъ везденъ ми седи,  
 Вечеръ ке замѣркнитъ вечера ке зготвитъ,  
 На мен' ке постеле и ке си побегне.  
 Отъ това сумъ, момо, мошне кахарліа,  
 Я при тебе идамъ огинъ да помине.“

442.

„Трено, пиленце шарено!  
 Во ваша горна махала  
 Даль има моми хубави,  
 Даль има мома за мене?“  
 Она му веле, говоре:  
 „Баче ле, баче Стояне!  
 Въ наша-та горна махала  
 Скоро ъ чума въртела,  
 'Си-те си моми измрели,  
 Мома си нема за тебе  
 За тебека, спроти тебе.“  
 Тогай и веле, говоре:

„Трено, пиленце шарено!  
 Дигни си ведро на рамо,  
 Нали го вода студена,  
 На вода-та сѣ огледай,  
 Коя мома ти ке видишъ,  
 Тая ке бидитъ за мене,  
 И ясъ ке бидамъ за нея.“  
 Трена го ъ послушала,  
 Дигна си ведро на рамо,  
 Нали го вода студена,  
 Надъ вода-та сѣ огледа,  
 Никоя мома не виде,